

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Qısaca Bir İzaxât: X'att-ı Qur'ân'da olan lâkin Latin xarflerinde olmayan ifadelerin gösterimi için aşağıdaki Q, Ñ, X' ve X xarfleri ile doğru oqunuşlarını göstermek istedik;

Q q - ق

Ñ ñ - ك

X' x' - ح

X x - ح

Not: Ortaq Türk Alfabeti'nde hem ح hem ح xarfleri için X verilmiştir. Bu iki xarfin farkını belirtmek için ح xarfi için X', ح xarfi için ise X xarfini kullandık. Oqunurken bunlar nazara alınmalıdır.

Çalışma: Abdulkadir ÇELEBİOĞLU

Mizanpaj: Muhammed Numan ÖZEL

Risale-i Nur Külliyyatı'ndan

ORTAQ TÜRK ALFABESİYLE

*İX'ÂS
RİSÂLESİ*

*Müellifi:
Bediüzzaman
Said Nursî*

YİRMİ BİRİNCİ LEM'A

İx'lâs xaqqında

On Yedinci Lem'a'nın On Yedinci Nota'sının yedi meselesinden Dördüncü Meselesi iken, ix'lâs münasebetiyle Yirminci Lem'a'nın İkinci Noqta'sı oldu. Nuraniyetine binaen Yirmi Birinci Lem'a olaraq Lemaat'a girdi.

Bu Lem'a lâeqall her on beş günde bir defa oqunmalı.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ *
وَ قُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ *
قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّيْهَا وَ قَدْ خَابَ مَنْ دَسَّيْهَا *
وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا

Ey âx'iret qardeşlerim ve ey x'izmet-i Qur'aniyede arqadaşlarım! Bilirsiñiz ve biliñiz:

Bu dünyada, x'ususan ux'revî x'izmetlerde eñ mühim bir esas, eñ büyük bir quvvet, eñ maqbul bir şefaathçi, eñ metin bir noqta-i istinad, eñ qısa bir tarîk-ı xaqîqat, eñ maqbul bir dua-yı manevî, eñ kerametli bir vesile-i maqâsıd, eñ yüksek bir x'aslet, eñ safi bir ubudiyet: İx'lâstır.

Madem ix'lâsta mezkûr x'âssalar gibi çoq nurlar var ve çoq quvvetler var. Ve madem bu müthiş zamanda ve dehşetli düşmanlar muqabilinde ve şiddetli tazyiqat qarşısında ve savletli bid'alar, dalâletler içerisinde bizler ğayet az ve zaîf ve faqir ve quvvetsiz olduğumuz xalde, ğayet ağır ve büyük ve umûmî ve qudsî bir vazife-i imaniye ve x'izmet-i Qur'âniye omuzumuza İxlan-ı İlahî tarafından qonulmuş. Elbette herkesten ziyade bütün quvvetimizle ix'lâsı qazanmaya mecbur ve mükellefiz. Ve ix'lâsın sırrını kendimizde yerleştirmek için ğayet derecede muxtacız.

Yoqsa hem şimdiiye qadar qazandığımız x'izmet-i qudsiye qismen zayi olur, devam etmez hem şiddetli mes'ul oluruz.

وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا

âyetindeki şiddetli tehditkârane nehy-i İlâhîye mazhar olup saadet-i ebediye zararına mânâsız, lüzûmsuz, zararlı, kederli, x'odfürûşâne, saqîl, riyakârâne bazı xissiyât-ı süfliye ve menâfi-i cüz'iyeniñ x'atırı için ix'lâsı qırmaqla hem bu x'izmetteki umûm qardeşlerimiziñ huququna tecavüz xem x'izmet-i Qur'âniyeniñ x'izmetine taarruz hem xaqaiq-i imaniyeniñ qudsiyetine xürmetsizlik etmiş oluruz.

Ey qardeşlerim! Mühim ve büyük bir umûr-u x'ayriyeniñ çoq muzır mânileri olur. Şeytanlar o x'izmetiñ x'âdimleriyle çoq uğraşır. Bu mânilere ve bu şeytanlara qarşı, ix'lâs quvvetine dayanmaq gerektir. İx'lâsı qıracaq esbabdan; yılandan, aqrepten çekindiğiñiz gibi çekiniñiz. Xazret-i Yusuf Aleyhisselâm

إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي

demesiyle nefs-i emmâreye itimat edilmez. Enaniyet ve nefs-i emmare sizi aldatmasın.

İx'lâsı qazanmaq ve muxafaza etmək ve manileri def'etmək için gelecek düstûrlar rehberiñiz olsun.

BİRİNCİ DÜSTÛRUÑUZ

Ameliñizde rıza-yı İlahî olmalı.

Eğer o razı olsa bütün dünya küsse ehemmiyeti yoq.

Eğer o qabul etse bütün x'alq reddetse tesiri yoq. O razı olduqdan ve qabul ettikten soñra, isterse ve xikmeti iqtiza ederse sizler istemek talebinde olmadıđıñız xalde, x'alqlara da qabul ettirir, onları da razı eder.

Onuñ için bu x'izmette doğrudan doğruya yalnız Cenâb-ı Xaqq'ıñ rızasını esas maqsat yapmaq gerektir.

İKİNCİ DÜSTÛRUÑUZ

Bu x'izmet-i Qur'aniyede bulunan qardeşleriñizi tenqit etmemek ve onlarıñ üstünde fazilet-fürûşluq nevinden gıpta damarını taxrik etmemektir.

Çünkü nasıl insanıñ bir eli diğer eline reqabet etmez, bir gözü bir gözünü tenqit

etmez, dili qulağına itiraz etmez, qalp ruhuñ ayıbını görməz. Belki birbiriniñ noqsanını ikmal eder, qusurunu örter, ixtiyacına yardım eder, vazifesine muavenet eder. Yoqsa o vücûd-u insaniñ xayatı söner, ruxu qaçar, cismi de dağılır.

Hem nasıl ki bir fabriqanıñ çarx'ları birbiriyle reqabetkârane uğraşmaz, birbiriniñ önüne taqaddüm edip taxakküm etmez, birbiriniñ qusurunu görerek tenqit edip sa'ye şevqini qırıp atalete uğratmaz. Belki bütün istidatlarıyla, birbiriniñ xareketini umûmî maqsada tevcih etmək için yardım ederler, haqiqî bir tesanüd bir ittifaq ile ğaye-i x'ilqatlerine yürürler. Eğer zerre miqtar bir taarruz, bir taxakküm qarışsa; o fabriqayı qarıştıracaq, neticesiz, aqîm bıraqaacaq. Fabriqa saxibi de o fabriqayı bütün bütün qırıp dağıtacaq.

İşte ey Risale-i Nur şakirdleri ve Qur'ân'ın x'izmetkârları! Sizler ve bizler öyle bir insan-ı kâmil ismine lâyıq bir şax's-ı manevîniñ azalarıyız. Ve xayat-ı ebediye içindeki saadet-i ebediyeyi netice veren bir fabriqanıñ çarx'ları xükmündeyiz. Ve saxil-i selâmet olan Dârü's-selâm'a ümmet-i

Muxammediye'yi (asm) çıxaran bir sefine-i Rabbaniyede çalışan x'ademeleriz. Elbette dört fertten biñ yüz on bir quvvet-i maneviyeyi temin eden sırr-ı ix'lâsı qazanmaq ile tesanüd ve ittihâd-ı haqiqiye muxtacız ve mecburuz.

Evet, üç elif ittixad etmezse üç qıymeti var. Sırr-ı adediyet ile ittixad etse yüz on bir qıymet alır. Dört kere dört ayrı ayrı olsa on altı qıymeti var. Eğer sırr-ı ux'uvvet ve ittihâd-ı maqsad ve ittifaq-ı vazife ile tevafuq edip bir çizgi üstünde omuz omuza verseler, o vaqıt dört biñ dört yüz qırq dört quvvetinde ve qıymetinde olduğu gibi; haqiqî sırr-ı ix'lâs ile on altı fedakâr qardeşleriñ qıymet ve quvvet-i maneviyesi dört biñden geçtiğine, pek çoq vuquat-ı tarix'iyeye şahadet ediyor.

Bu sırrıñ sırrı şudur ki: Haqiqî, samimi bir ittifaqta her bir fert, sâir qardeşleriñ gözüyle de baqabilir ve qulaqlarıyla da işitebilir. Güya on haqiqî müttexid adamıñ her biri yirmi gözle baqıyor, on aqılla düşünüyor, yirmi qulaqla

işitiyor, yirmi elle çalışıyor bir tarzda manevî qiymeti ve quvvetleri vardır. **(Xaşiye)**

ÜÇÜNCÜ DÜSTURUÑUZ

Bütün quvvetiñizi ix'lâsta ve xaqta bilmelisiñiz. Evet, quvvet xaqtadır ve ix'lâstadır. Xaqsızlar dax'i xaqsızlıqları içinde gösterdikleri ix'lâs ve samimiyet yüzünden quvvet qazanıyorlar.

Evet, quvvet xaqta ve ix'lâsta olduğuna bir delil, şu x'izmetimizdir. Bu x'izmetimizde bir parça ix'lâs, bu dâvâyı ispat eder ve kendi kendine delil olur.

Çünkü yirmi seneden fazla kendi memleketimde ve İstanbul'da ettiğimiz

(Xaşiye): Evet, sırr-ı ix'lâs ile samimi tesanüd ve ittixad, xadsiz menfaate medar olduğu gibi; qorqulara xattâ ölüme qarşı en mühim bir siper, bir noqta-i istinaddir. Çünkü ölüm gelse bir ruxu alır. Sırr-ı ux'uvvet-i xaqiqiye ile rıza-yı İlâhî yolunda, âx'irete mütealliq işlerde, qardeşleri adedince ruxları olduğundan biri ölse "Diğer ruxlarım sağlam qalsınlar, zira o ruxlar her vaqit sevapları baña qazandırmaqla manevî bir xayatı idame ettiklerinden ben ölmüyorum." diyerek, ölümü gülerek qarşılar. "Ve o ruxlar vasıtasıyla sevap cihetinde yaşıyorum, yalnız günah cihetinde ölüyorum." der, raxatla yatar.

x'izmet-i ilmiye ve diniyeye muqabil, burada siziñle yedi sekiz senede yüz derece fazla edildi. Xalbuki kendi memleketimde ve İstanbul'da burada benimle çalışan qardeşlerimden yüz, belki biñ derece fazla yardımcılarım varken, burada ben yalnız, kimsesiz, ğarib, yarım ümmi, insafsız memurların tarassudat ve tazyiqatları altında yedi sekiz sene siziñle ettiğim x'izmet; yüz derece eski x'izmetten fazla muvaffaqiyeti gösteren manevî quvvet, sizlerdeki ix'lâstan geldiğine qat'iyen şüphem qalmadı.

Hem itiraf ediyorum ki, samimi ix'lâsıñızla, şan ve şeref perdesi altında nefsimi oqşayan riyadan beni bir derece qurtardıñız. İnşâallah tam ix'lâsa muvaffaq olursuñuz, beni de tam ix'lâsa soqarsıñız.

Bilirsıñiz ki Xazret-i Ali (ra) o mu'cizevari kerametiyle ve Xazret-i Ğavs-ı A'zam (qs) o x'âriqa keramet-i ğaybiyesiyle, sizlere bu sırr-ı ix'lâsa binaen iltifat ediyorlar ve ximayetkârane teselli verip x'izmetiñizi manen alqışlıyorlar.

Evet, hiç şüphe etmeyıñiz ki bu teveccühleri, ix'lâsa binaen gelir. Eğer

bilerek bu ix'lâsı qırsañız onlarıñ toqadını yersañız. Onuncu Lem'a'daki şefqat toqatlarını tax'attur ediñiz.

Böyle manevî qahramanları arqañızda zahîr, başıñızda üstâd bulmaq isterseñiz

و يُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ

sırrıyla ix'lâs-ı tammı qazanıñız. Qardeşleriniziñ nefislerini nefsiñize; şerefte, maqamda, teveccühte, xattâ menfaat-i maddiye gibi nefsiñ x'oşuna giden şeylerde tercix ediñiz.

Xattâ eñ latîf ve güzel bir haqiqat-i imaniyeyi muxtaç bir mü'mine bildirmek ki eñ masumane, zararsız bir menfaattir. Mümkün ise nefsiñize bir x'odgâmlıq gelmemek için istemeyen bir arqadaş ile yaptırması x'oşuñuza gitsin. Eğer "Ben sevap qazanayım, bu güzel meseleyi ben söyleyeyim." arzuñuz varsa çendan onda bir günah ve zarar yoqtur. Faqat mabeyniñizdeki sırr-ı ix'lâsa zarar gelebilir.

DÖRDÜNCÜ DÜSTÛRUÑUZ

Qardeşleriñiziñ meziyetlerini şax'isleriñizde ve faziletlerini kendiñizde

tasavvur edip onların şerefleriyle şâkirane iftix'ar etməkdir.

Ehl-i tasavvufuñ mabeyninde "fena fi'ş-şeyx', fena fi'r-resul" ıstılahatı var. Ben sofi değilim. Faqat onların bu düstûru, bizim meslekte "fena fi'l-ix'van" sûretinde güzel bir düstûrdur. Qardeşler arasında buña "tefânî" denilir. Yani birbirinde fâni olmaqtır. Yani kendi xissiyat-ı nefsanıyesini unutup, qardeşleriniñ meziyat ve xissiyatıyla fikren yaşamaqtır.

Zaten mesleęimiziñ esası ux'uvvettir. Peder ile evlat, şeyx' ile mürid mabeynindeki vasıta değildir. Belki haqiqî qardeşliq vasıtalarıdır. Olsa olsa bir üstâdliq ortaya girer. Mesleğimiz "X'aliliye" olduğu için meşrebimiz "x'ullet"tir. X'ullet ise eñ yaqın dost ve eñ fedakâr arqadaş ve eñ güzel taqdir edici yoldaş ve eñ civanmert qardeş olmaq iqtiza eder. Bu x'ulletiñ üssü'l-esası, samimi ix'lâstır. Samimi ix'lâsı qıran adam, bu x'ulletiñ ğayet yüksek qulesiniñ başından suqut eder. Ğayet derin bir çuqura düşmek ixtimali var. Ortada tutunacaq yer bulamaz.

Evet, yol iki görünüyor. Cadde-i Kübrâ-yı Qur'âniye olan şu mesleğimizden şimdi ayrılanlar, bize düşman olan dinsizlik quvvetine bilmeyerek yardım etmek ixtimali var. İnşâallah Risale-i Nur yoluyla Qur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan'ın daire-i qudsiyesine girenler; daima nura, ix'lâsa, imana quvvet verecekler ve öyle çuqurlara suqut etmeyeceklerdir.

Ey x'izmet-i Qur'âniyede arqadaşlarım!

İx'lâsı qazanmanın ve muxafaza etmenin eñ müessir bir sebebi, rabıta-i mevttir.

Evet, ix'lâsı zedeleyen ve riyaya ve dünyaya sevq eden, tûl-i emel olduğu gibi; riyadan nefret veren ve ix'lâsı qazandıran, rabıta-i mevttir. Yani ölümünü düşünüp, dünyanın fâni olduğunu mülaxaza edip, nefsin desiselerinden qurtulmaqtır.

Evet ehl-i tarîqat ve ehl-i haqiqat, Qur'ân-ı Hakîm'in

* كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

gibi âyetlerinden aldığı dersle, rabıta-i mevti sülûklarında esas tutmuşlar; tûl-i

emeliñ menşei olan tevehhüm-ü ebediyeti o rabita ile izale etmişler. Onlar farazî ve x'ayalî bir surette kendilerini ölmüş tasavvur ve tax'ayyül edip ve yıqanıyor, qabre qonuyor farz edip; düşüne düşüne nefs-i emmare o tax'ayyül ve tasavvurdan müteessir olup uzun emellerinden bir derece vazgeçer.

Bu rabitanıñ fevaidi pek çoktur. Xadîste **أَكْثَرُوا ذِكْرَ هَادِمِ اللَّذَاتِ** yani "Lezzetleri tax'rip edip acılaştıran ölümü çok zikrediñiz!" diye bu rabitayı ders veriyor.

Faqqat **mesleğimiz tarîqat olmadığı belki haqiqat olduğu için** bu rabitayı ehl-i tarîqat gibi farazî ve x'ayalî sûretinde yapmaya mecbur değiliz. Hem meslek-i haqiqate uygun gelmiyor. Belki âqıbeti düşünmek sûretinde, müstaqbeli zaman-ı xazıra getirmek değil belki haqiqat noktasında zaman-ı xazırdan istiqbale fikren gitmek, nazaran baqmaqtır.

Evet hiç x'ayale, faraza lüzum qalmadan bu kısa ömür ağacınıñ başındaki tek meyvesi olan kendi cenazesine baqabilir. Onuñla yalnız kendi şax'sınıñ mevtini

gördüğü gibi bir parça öbür tarafa gitse asrının ölümünü de görür, daha bir parça öbür tarafa gitse dünyanın ölümünü de müşahede eder, ix'lâs-ı etemme yol açar.

İkinci Sebep: İman-ı tahqiqîniñ quvvetiyle ve marifet-i Sâni'i netice veren masnuattaki tefekkür-ü imanîden gelen lemaat ile bir nevi xuzur qazanıp, X'âlîq-ı Raxîm'in xâzır nâzır olduğunu düşünüp, ondan başqasının teveccühünü aramayaraq; xuzurunda başqalarına baqmaq, meded aramaq o xuzuruñ edebine mux'alif olduğunu düşünmek ile o riyadan qurtulup ix'lâsı qazanır. Her ne ise bunda çoq derecat, meratib var. Herkes kendi xissesine göre ne qadar istifade edebilse o qadar kâdır.

Risale-i Nur'da riyadan qurtaracaq, ix'lâsı qazandıracaq çoq haqâiq zikredildiğinden ona havale edip burada qısa kesiyoruz.

İx'lâsı qıran ve riyaya sevq eden pek çoq esbattan iki üçünü mux'tasaran beyan edeceğiz:

Birincisi: Menfaat-i maddiye cihetinden gelen reqabet, yavaş yavaş ix'lâsı qırar.

Hem netice-i x'izmeti de zedeler. Hem o maddî menfaati de qaçırır.

Evet, haqiqat ve âx'iret için çalışanlara qarşı bu millet bir xürmet ve bir muavenet fikrini daima beslemiş. Ve bilfiil onların haqiqat-i ix'lâslarına ve sadıqâne olan x'izmetlerine bir cihette iştirak etmek niyetiyle, onların xâcat-ı maddiyelerinin tedârikiyle meşğul olup, vaqitlerini zâyi etmemek için sadaqa ve hediye gibi maddî menfaatlerle yardım edip xürmet etmişler. Faqat **bu muavenet ve menfaat istenilmez belki verilir.**

Hem qalben arzu edip muntazır qalmaqla lisan-ı xal ile dax'i istenilmez belki ummadığı bir xâlde verilir. Yoksa ix'lâsı zedelenir.

Hem **وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا** âyetinin nehyine yanaşır, ameli qısmen yanar.

İşte bu maddî menfaati arzu edip muntazır qalmaqla, sonra nefsi emmare x'odgâmlıqla cihetiyle, o menfaati başqasına qaptırmamaqla için haqiqî bir qardeşine ve o x'usûsî x'izmette arqadaşına qarşı bir

reqabet damarı uyandırır. İx'lâsı zedelenir, x'izmette qudsiyeti ğaybeder. Ehl-i haqiqat nazarında saqıl bir vaziyet alır. Ve maddî menfaati de ğaybeder. Her ne ise...

Bu x'amur çoq su götürür, qısa kesip yalnız haqiqî qardeşlerimiñ içinde sırr-ı ix'lâsı ve samimi ittifaqı quvvetleştirecek iki misal söyleyeceğim.

Birinci Misal: Ehl-i dünya, büyük bir servet ve şiddetli bir quvvet elde etmek için xattâ bir kısım ehl-i siyaset ve xayat-ı içtimaiye-i beşeriyeniñ mühim âmilleri ve qomiteleri, iştirak-i emvâl düstûrunu kendilerine rehber etmişler. Bütün sû-i istimalat ve zararlarıyla beraber, x'âriqa bir quvvet, bir menfaat elde ediyorlar. Xalbuki iştirak-i emvaliñ çoq zararlarıyla beraber, iştirakle mahiyeti deĝişmez. Her birisi umuma –gerçi bir cihette ve nezarette– mâlik hükmündedir faqat istifade edemez. Her ne ise...

Bu iştirak-i emvâl düstûru a'mal-i ux'reviyeye girse zararsız azîm menfaate medardır. Çünkü bütün emvâl, o iştirak eden her bir ferdiñ eline tamamen geçmesiniñ sırrını taşıyor. Çünkü nasıl ki

dört beş adamdan iştirak niyetiyle biri gaz yağı, biri fitil, biri lamba, biri şişe, biri kibrit getirip lambayı yaqtılar. Her biri tam bir lambaya mâlik oluyor. O iştirak edenleriñ her biriniñ bir duvarda büyük bir âyinesi varsa her biriniñ noqsansız, parçalanmadan birer lamba oda ile beraber âyinesine girer.

Aynen öyle de emvâl-i ux'reviyede sırr-ı ix'lâs ile iştirak ve sırr-ı ux'uvvet ile tesanüd ve sırr-ı ittixad ile teşrikül-mesâi, o iştirak-i a'malden xasil olan umûm yekûn ve umûm nur her biriniñ defter-i a'maline bitamamiha gireceği ehl-i haqiqat mabeyninde meşhud ve vaqidir ve vüs'at-i raxmet ve kerem-i İlâhînin muqtezasıdır.

İşte ey qardeşlerim! Sizleri inşâallah menfaat-i maddiye reqabete sevgi etmeyecek. Faqat menfaat-i ux'reviye noqtasında bir qısım ehl-i tarîqat aldandıqları gibi siziñ de aldanmañız mümkündür. Faqat şax'sî, cüz'î bir sevap nerede; mezkûr misal xükmündeki iştirak-i a'mal noqtasında tezahür eden sevap ve nur nerede?

İkinci Misal: Ehl-i sanat, netice-i sanatı ziyâde qazanmaq için iştirak-i sanat

cihetinde mühim bir servet elde ediyorlar. Xattâ dikiş iğneleri yapan on adam, ayrı ayrı yapmaya çalışmışlar. O ferdî çalışmanın her günde yalnız üç iğne, o ferdî sanatın meyvesi olmuş.

Soñra teşrikü'l-mesâi düsturıyla on adam birleşmişler. Biri demir getirip, biri ocaq yandırıp, biri delik açar, biri ocağa soqar, biri ucunu sivirtir ve hâkeza her birisi iğne yapmaq sanatında yalnız cüz'î bir işle meşğul olup, iştiğal ettiği x'izmet basit olduğundan vaqit zâyî olmayıp, o x'izmette meleke qazanaraq ğayet süratle işini görmüş.

Soñra, o teşrik-i mesai ve taqsim-i a'mal düstûruyla olan sanatın semeresini taqsim etmişler. Her birisine bir günde üç iğneye bedel üç yüz iğne düştüğünü görmüşler. Bu xâdise ehl-i dünyanın sanatkârları arasında, onları teşrik-i mesâiye sevgi etmek için dillerinde destan olmuştur.

İşte ey qardeşlerim! Madem umûr-u dünyeviyede, kesif maddelerde böyle ittixâd, ittifaq ile neticeler, böyle azîm yekûn faydalar verir.

Acaba ux'revî ve nurani ve tecezzi ve inqısama muxtaç olmayaraq ve fazl-ı İlâhî ile her birisiniñ âyinesine umûm nur in'ikas etmek ve her biri umûmuñ qazandığı misli-sevaba mâlik olmaq, ne qadar büyük bir kâr olduğunu qıyas edebilirsiniz. Bu azîm kâr, reqabetle ve ix'lâssızlıq ile qaçırılmaz.

İx'lası qıran ikinci mani: Xubb-u câhtan gelen şöhet-perestlik sâiqasıyla ve şan ve şeref perdesi altında teveccüh-ü âmmeyi qazanmaq, nazar-ı diqqati kendine celbetmekle enaniyeti oqşamaq ve nefsi-emmareye bir maqam vermektir ki eñ mühim bir maraz-ı ruxî olduğu gibi "şirk-i x'afî" tabir edilen riyakârlığa, x'odfüruşluğa qapı açar, ix'lâsı zedeler.

Ey qardeşlerim! Qur'ân-ı Xakîm'iñ x'izmetindeki mesleğimiz haqiqat ve ux'uvvet olduğu ve ux'uvvetin sırrı; şax'siyetini qardeşler içinde fâni edip (**Xâşiye**) onların nefislerini kendi nefsine tercix etmek olduğundan, mabeynimizde

(**Xâşiye**): Evet, bax'tiyar odur ki kevser-i Qur'ânîden süzülen tatlı, büyük bir xavuzu qazanmaq için bir buz parçası nevindeki şax'siyetini ve enaniyetini o xavuz içine atıp eritendir.

bu nevi xubb-u câhtan gelen reqabet tesir etmemek gerektir. Çünkü mesleğimize bütün bütün münafîdir. Madem qardeşleriñ şerefi umûmiyetle her ferde ait olabilir; o büyük şeref-i manevîyi, şax'sî, x'odfüruşâne, reqabetkârâne, cüz'î bir şerefe ve şöhrete feda etmek; Risale-i Nur şakirdlerinden yüz derece uzaq olduğu ümidindeyim.

Evet, Risale-i Nur şakirdlerinin qalbi, aqlı, ruxu; böyle aşağı, zararlı, süflî şeylere tenezzül etmez. Faqat herkeste nefsi emmare bulunur. Bazı da xissiyat-ı nefsiye damarlara ilişir. Bir derece xükmünü; qalp, aql ve ruxuñ rağmına olarak icra eder. Sizleriñ qalp ve rux ve aqlıñızı ittiham etmem. Risale-i Nur'uñ verdiği tesire binaen itimat ediyorum.

Faqat nefis ve heva ve xis ve vehim bazen aldatıyorlar. Onuñ için bazen şiddetli iqaz olunuyorsuñuz.

Bu şiddet, nefis ve heva ve xis ve vehme baqıyor; ixtiyatlı davranıñız.

Evet, eğer mesleğimiz şeyx'lik olsa idi maqam bir olurdu veyax'ut maxdud maqamlar bulunurdu. O maqama

müteaddid istidatlar namzet olurdu. Ğiptakârâne bir x'odgâmlıq olabilirdi. Faqat **mesleğimiz ux'uvvettir. Qardeş qardeşe peder olamaz, mürşid vaziyetini taqınamaz.**

Ux'uvvetteki maqam geniştir. Ğiptakârâne müzaxameye medâr olamaz. Olsa olsa, qardeş qardeşe muavin ve zahîr olur; x'izmetini tekmil eder.

Pederâne, mürşidâne mesleklerdeki ğiptakârâne xırs-ı sevap ve ulüvv-ü himmet cihetiyle çoq zararlı ve x'atarlı neticeler vücûda geldiğine delil: Ehl-i tarîqatın o qadar mühim ve azîm kemalâtları ve menfaatleri içindeki ihlx'tilafatın ve reqabetin verdiği vax'im neticelerdir ki onlarıñ o azîm, qudsî quvvetleri bid'a rüzgârlarına qarşı dayanamıyor.

Üçüncü Mani: Qorqu ve tama'dır. Bu mani diğər bir qısım manilerle beraber Hücumat-ı Sitte'de tamamıyla izah edildiğinden oña havale edip, Cenâb-ı Erxamü'r-Râximîn'den bütün esma-i xüsnasını şefaatchi yapıp niyaz ediyoruz ki: Bizleri ix'lâs-ı tâmme muvaffaq eylesin, âmin!

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ سُوْرَةِ الْاِخْلَاصِ اجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ

اَلْمُخْلِصِيْنَ

اَلْمُخْلِصِيْنَ اٰمِيْنَ اٰمِيْنَ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ

اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ

ÇALIŞMA HAKKINDA MÜHİM BİR NOT:

(Şu anda mevcut Türkiye'de yazı dili olarak kullanılan Türkçe ile) Bu yaptığımız çalışma Risale-i Nur eserlerinde bir tahrif ve tasarruf değil aksine "vazifem bitmiş gibi bana geliyor. Sizin vazifeniz devam ediyor." (Barla Lâhikası, s. 371 - 372; Kastamonu Lâhikası, s. 56) diyen Üstâd Bediüzzaman'ın "Risale-i Nur'u tanzim ve tertib ve tefsir ve tashih ile devam edecek." dediği "tashih" vazifesi kapsamındadır.

Aynı zamanda Hatt-ı Kur'ân (Osmanlıca) ile Nurlar'ın neşrinin yanı sıra Üstâd Bediüzzaman şu ifadeleri ile yeni haruf (Lâtin harflerine) de izin vermiştir; "Risale-i Nur'un bir vazifesi; hurûf-u Kur'âniye'yi muhafaza olduğundan, yeni hurûfa zaruret derecesinde inşaallah müsaade olur." (Kastamonu Lâhikası, s. 210)

Aynı zamanda bir mektubunda geçen şu ifadeler dikkat çekicidir; "Kur'ân'ı öğrenmek için ders almaya çalışıyorsunuz. Sizin bildiğiniz yeni harfte noksanlar olduğu için

mümkün oldukça yeni harften okunmamak lâzım gelir." (Emirdağ Lâhikası 1, s. 238)

Burada "yeni harfte noksanlar olduğu"nu ifade eden de bizzât müellif-i muhteremdir. Risale-i Nur eserlerini okurken bu çalışmamızla en azından bazı harfleri doğru okuyarak seslendirmesinin sahîh olmasına vesile olmayı temenni ederiz.

Günümüzde kullandığımız alfabe

"H h" harfi ile hem ه hem خ hem de ح harfleri karşılanmaya çalışılmaktadır. Bu durum hâliyle birçok yanlış okumalara da sebep oluyor.

Bu çalışmada bu 3 harf şu 3 şekilde gösterilerek doğru okunuşu sağlamaktadır;

H h - ه, X' x' - خ, X x - ح. Yine aynı şekilde ق ve ك harfleri de sadece "K k" ile gösterilerek yine okuma hatasına sebebiyet vermektedir.

Buna çözüm olarak K k - ك, Q q - ق şeklinde gösterimi sahîh okumaya vesile oluyor.

Risale-i Nur eserlerinin latin harfleriyle basılmaya başlandığını duyan Üstâd

Bediüzzaman âdeta bayram ediyor ve bu durum için de "Risale-i Nur bayramıdır."

(Bkz. Nakleden: Bayram Yüksel, Son Şahitler - 3, s. 52) diyor.

Benzer başka bir ifadeyle "Bugün bizim bayramımız." (Bkz. Nakleden: Ahmed Aytımur, Ağabeyler Anlatıyor - 3, s. 59) demiştir.

Bu sebeple bu çalışmayı da faal-i hayr olarak addedip çalışmanın hayırlara vesile olmasını Rabbimizden niyaz eder, bizlere dua etmenizi rica ederiz.

* * *